U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Vrchy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové rozhodl o návrhu **Městského soudu v Praze** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4**, a dalších účastníků sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 246/2011: žalobce **Sokol Podluží, občanské sdružení, v likvidaci**, se sídlem Hrušky, U hřiště 96, IČ 48452203, zastoupeného JUDr. Miroslavem Pindešem, Ph.D., advokátem se sídlem v Bučovicích, Zámecká 550, a žalovaného **T-Mobile Czech Republic a. s.**, se sídlem v Praze 4, Tomíčkova 1,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 246/2011 **je** soud v občanském soudním řízení.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1. 6. 2011, čj. 8 C 116/2011 - 8, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 12. 9. 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Městský soud v Praze domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním jako soudem ve správním soudnictví a Obvodním soudem pro Prahu 4 jako soudem v občanském soudním řízení ve věci žaloby o zrušení rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Součástí spisu je rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 jako soudu v občanském soudním řízení ze dne 1. 6. 2011, čj. 8 C 116/2011 - 8. Jednalo se o usnesení vydané v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 28. 2. 2011, č.j. 103076/2010-603, kterým obvodní soud řízení zastavil. V odůvodnění

uvedl, že žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 28. 2. 2011 a rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 24. 6. 2010, jímž byla žalobci uložena povinnost zaplatit žalované částku ve výši 119 890 Kč. Protože v této věci jde nikoli o spor soukromoprávní, nýbrž jde o spor veřejnoprávní, je podle obvodního soudu věcně příslušným k projednání této věci soud ve správním soudnictví. Žalobce poučil, že má možnost podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví, a to k Městskému soudu v Praze.

Žalobce tak učinil a dne 27. 7. 2011 podal žalobu u Městského soudu v Praze, nazvanou jako *„žaloba proti rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu č.j. 103076/2010-603 ze dne 28. 2. 2011 a rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č.j. 75031/2009-637/V. vyř.-Trk ze dne 24. 6. 2010“*. Žalobce se mimo jiné domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Českého telekomunikačního úřadu ze dne 28. 2. 2011, čj. 103076/2010-603, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 24. 6. 2010, čj. 75031/2009-637/V. vyř.- Trk, jímž mu byla uložena povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 119 890 Kč s příslušenstvím.

Městský soud v Praze se závěry obvodního soudu o příslušnosti soudů ve správním soudnictví nesouhlasil a dne 12. 9. 2011 proto podal zvláštnímu senátu návrh na řešení kompetenčního sporu. Tvrdil, že předmětem žaloby je plnění povinnosti k peněžitému plnění – úhrada dlužné ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 119 890 Kč. O povinnosti žalobce tuto částku hradit rozhodl Český telekomunikační úřad rozhodnutím ze dne 24. 6. 2010, proti němuž podal žalobce rozklad. Proti rozhodnutí předsedy o rozkladu směřuje podaná žaloba. Skutečnost, že jako žalovaný je označen T-Mobile Czech Republic a. s., je pro posouzení charakteru žaloby, resp. charakteru sporu, nerozhodná, neboť z obsahu podané žaloby je nepochybně zřejmé, že jde o žalobu na přezkoumání předsedy Českého telekomunikačního úřadu. Odkázal na rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 3. 9. 2004, čj. Konf 81/2003 – 16, z něhož plyne, že vydat rozhodnutí o určení povinnosti zaplatit dlužné telekomunikační úhrady je soud v občanském soudním řízení. Podle městského soudu je rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ve sporu o plnění za poskytnuté služby mezi poskytovatelem služby T-Mobile Czech Republic a. s. a odběratelem občanským sdružením Sokol Podluží, občanské sdružení, v likvidaci rozhodnutím v soukromoprávní věci. O žalobě by proto mělo být rozhodováno Obvodním soudem pro Prahu 4 jako soudem v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu.

Městský soud z výše uvedených důvodů předložil věc zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem správním se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Kladným (pozitivním) kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona 131/2002 Sb. spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné

rozhodnutí; záporným (negativním) sporem je podle téhož ustanovení spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Obvodní soud pro Prahu 4 v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla věc postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se v posuzované věci jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. *„v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány“*. Tímto jiným orgánem je v případech, které stanoví zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“) a původně zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích (dále jen „zákon o telekomunikacích“), také Český telekomunikační úřad. Tomu tak byla svěřena nejen pravomoc rozhodovat ve věcech veřejného práva, ale také ve věcech práva soukromého – úzce specializovaných. Zákonodárce převedl rozhodování v některých soukromoprávních věcech na Český telekomunikační úřad z důvodu, že se jedná o specializovanou, technickou agendu, k čemuž je tento úřad dostatečně personálně a technicky vybaven.

Souhrnně proto nelze stanovit, zda o žalobě proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu rozhodují soudy v občanském soudním řízení či soudy správní. Vždy je totiž nutné rozlišovat, zda tento správní orgán rozhodoval v soukromoprávní věci nebo ve věci veřejnoprávní, tedy určit charakter konkrétního rozhodnutí a porušení povinnosti. Při určování příslušnosti je zvláštní senát také zcela zásadně omezen již zmiňovaným § 7 odst. 1 o. s. ř., protože zákon o elektronických komunikacích představuje výjimku z pravidla, že o soukromoprávních sporech rozhodují soudy v nalézacím řízení.

Výše uvedené závěry jsou zřejmé i z dosavadní rozhodovací praxe zvláštního senátu a Nejvyššího správního soudu, které při rozhodování o pravomoci či věcné příslušnosti charakter rozhodnutí správního orgánu rozlišovaly. Zvláštní senát konkrétně v usnesení ze dne 18. 9. 2007, čj. Konf 23/2006 - 6, vyslovil, že *„rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o přidělení čísel (§ 69 a násl. zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích) a navazující rozhodnutí o poplatcích za přidělení čísla (§ 75 téhož zákona) je veřejnoprávní regulací v oblasti správy čísel. Rozhodnout o žalobě proti rozhodnutí o poplatcích náleží soudu ve správním soudnictví“*.

Opačný závěr vyplývající z rozdílného charakteru rozhodnutí vyslovil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 9. 2003, čj. 6 A 60/2000 - 46: *„Rozhodnutí správního orgánu vydané na základě § 8 odst. 1 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, je rozhodnutím v soukromoprávní věci, neboť předmětem rozhodnutí je spor mezi uživatelem a*

poskytovatelem telekomunikační služby o plnění za poskytnuté služby, tj. spor o povinnosti uživatele platit za poskytnuté telefonní služby úhradu v rozsahu tehdy stanoveném Telefonním řádem a o oprávnění poskytovatele telefonních služeb jen v takto stanoveném rozsahu úhradu požadovat. Sama skutečnost, že řízení je regulováno správním řádem, nemá pro posouzení soukromoprávního či veřejnoprávního charakteru věci význam, neboť všechny orgány veřejné správy, jejichž rozhodnutí se projednávají podle části páté občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2003, se v procesních otázkách řídí právními předpisy veřejného práva". Na těchto závěrech nic nemění ani následná změna právní úpravy.

V nyní posuzovaném případě proto musel zvláštní senát zjistit, zda rozhodoval Český telekomunikační úřad v soukromoprávní či veřejnoprávní věci. Z napadeného rozhodnutí správního orgánu zvláštní senát zjistil, že se řízení týkalo nezaplacených vyúčtování za poskytnuté služby elektronických komunikací ve výši 119 890 Kč. Správní orgán v rozhodnutí rozvedl, že Sokol Podluží, občanské sdružení, v likvidaci nezaplatilo vyúčtované částky za použití uvedených telefonních stanic. Rozhodl, že se vyhovuje návrhu společnosti T-Mobile Czech Republic a. s. a že Sokol Podluží, občanské sdružení, v likvidaci je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinno uhradit dlužné ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 119 890 Kč. Dále účastníky správního řízení poučil o tom, že proti jeho rozhodnutí lze podat rozklad k předsedovi Českého telekomunikačního úřadu.

Při posuzování charakteru rozhodnutí lze odkázat na závěry, které vyslovil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 9. 2003, čj. 6 A 60/2000 - 46: ...„*jde o povinnost plnění za poskytnuté služby, tedy o povinnost uživatele platit za poskytnuté telefonní služby úhradu v rozsahu tehdy stanoveném Telefonním řádem (tj. měsíční základní sazby a hovorného) a o oprávnění poskytovatele telefonních služeb jen v takto stanoveném rozsahu úhradu požadovat; řízení o takovém právu je proto třeba považovat za věc spadající do práva soukromého. I když otázky řízení se řídí obecnými předpisy správního řízení, rozhodující význam pro posouzení charakteru věci je právo hmotné, nikoliv právo procesní, neboť v případě věcí projednávaných podle novelizované části páté o. s. ř. jde vždy o rozhodnutí orgánu veřejné správy, který se v procesních otázkách řídí právními předpisy veřejného práva*". Právní názor vyslovený v tomto usnesení lze použít i v nyní posuzované věci. Český telekomunikační úřad rozhodoval o nezaplacených částkách za poskytnuté služby elektronických komunikací. Jednalo se o spor o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývajícímu ze smluvního vztahu mezi provozovatelem veřejné sítě elektronických komunikací a účastníkem. Právní vztah mezi těmito subjekty vznikl na základě objednávky služeb a následně uzavřené smlouvy, mezi subjekty proto nelze shledat vztah podřízenosti a nadřazenosti. Účastník byl seznámen s podmínkami, za kterých byla služba elektronických komunikací poskytována a dobrovolně na tyto podmínky přistoupil. V souladu se zákonem o elektronických komunikacích mohl ve věci rozhodovat správní orgán – Český telekomunikační úřad. Protože také nelze zpochybnit, že platba nezaplacených částek za poskytnuté služby elektronických komunikací je soukromoprávním nárokem, byl správní orgán příslušný k tomu, aby vydal rozhodnutí o soukromoprávní věci.

K otázce charakteru rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu lze tedy uzavřít, že tento správní orgán rozhodoval spor, který měl soukromoprávní povahu, protože se jednalo o platbu nezaplacených částek za poskytnuté služby elektronických komunikací. O žalobě proti rozhodnutí byl proto příslušný rozhodovat soud v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř.

Nezbytné je dodat, že zvláštní senát se při rozhodování o pravomoci a věcné příslušnosti omezil toliko na otázku, která soudní větev je příslušná k přezkoumání rozhodnutí správního orgánu o soukromoprávní věci. Nezabýval se tím, zda byla žaloba podána včas či zda obvodní soud správně vymezil účastníky řízení, protože okruh účastníků se v řízení před správními soudy a soudy v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř. značně liší. Tyto otázky posoudí obvodní soud v dalším řízení samostatně. Zvláštní senát pouze uzavřel, že k projednání a rozhodnutí žaloby proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu týkajícího se nezaplacených plateb za poskytnuté služby elektronických komunikací je soud v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř. Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1. 6. 2011, čj. 8 C 116/2011 - 8.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. ledna 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu